

Descansa en pau, Pep

Josep Vallverdú ens ha deixat. Res no es pot afegir sobre la seva figura que no hagi estat ja publicat i sigui, per tant, més que conegut. La llarga, fecunda i rellevant trajectòria de Vallverdú el fa ser un referent de les lletres catalanes, un homenot de cap a peus, si aprofitem el sentit del terme ideat per Josep Pla.

Vaig conèixer personalment Josep Vallverdú a La Galera, quan jo n'era el tripulant, allà pels anys noranta —del segle passat, és clar—. Des del primer moment va insistir que el tutejés, i fer-ho, a mi em costava horrors. No era només una qüestió de diferència d'edat, era l'altura del pedestal on el meu imaginari el tenia situat. Però a força d'insistir, també en això se'n va sortir i vaig acostumar-me a dir-li Pep, que és com li deien els amics.

Amb ell i la Isabel, la seva primera dona, vaig tenir el goig i el privilegi de compartir taula i sobretaula manta vegades, a l'Espluga de Francolí, allà on van tenir casa i hi van viure un grapat d'anys. Fora dels formalismes de la relació literària i editorial, el Pep era un conversador interessant, il·lustrat, planer, proper, molt humà. Et feia sentir a la vora i llavors era més fàcil poder tractar-lo de tu. Quina sort que vaig tenir de poder compartir amb ell aquelles estones especialment amables i copsar el Pep marit, el Pep pare, el Pep ciutadà, el Pep pagès.

Amb la coordinació de l'entranyable Josep Maria Aloy, biògraf de Vallverdú, i el finançament i suport de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, La Galera —des del grup Enciclopèdia Catalana— va editar el que havia de ser l'obra completa de Josep Vallverdú, pel que fa a la literatura infantil i juvenil. Ja es veia aleshores que el projecte era una obra sens fi, perquè mentre anàvem publicant els 14 volums previstos, Vallverdú continuava activíssim com sempre, per satisfacció dels lectors. Així i tot, crec que es va tractar d'una iniciativa bibliogràfica cabdal per a la història de la nostra literatura infantil, que, ara sí, fora bo culminar.

Amb l'adeu de Vallverdú perdem una carta més d'allò que des de La Galera vam voler anomenar el pòquer d'asos, és a dir, quatre autors que han estat columnes edificants de la creació literària per a infants i joves en català. Em refereixo a Joaquim Carbó, Emili Teixidor, Sebastià Sorribas i el mateix Josep Vallverdú. Quina flota de bons llibres, quins mariners de la ploma.

Descansa en pau, Pep. I que en aquest viatge que emprems, els vents que van classificar els volums de la teva obra completa-incompleta et siguin ben favorables.